

Bortbelyning

Nöpt. 1

Det var en gånge, som hade
en pojke, som åt på kyrkans kyrkhus.
En gång skulle föräldrarna resa
bort och de försvorade kyrkhuset över,
vad de skulle göra pojken att äta,
så han kunde "stå sig" tills de komms
hem igen. Så försvorade de på att
"fjelas pålsan" i en påls ännu den
gånge honom och, när han fick se den
stora pålsan, sade han: "Ja, men
ja så gulle så ja hade den
Mallehörn (Mallehorn) ora va
skåne 3 yunga å 3 yunga, men
åtti ha just en för pålsan."
Det försvorades gulle att den
pojke var en bortbelyning och

~3467

2

bonven fare: "O du så gammal så
 men ja lista ai au på de fort."
 Oer vår prjken kan bokbröt,
 Rön. Anko leet barn igen men
 kan en keta förcläpafat!

Brönsjö, Åbo h. 5.

II.

LUND UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

?

Byttingar funder i en gammal
 uai yfira, på de have sin/tic-
 hain funder "Kakelonen", kan est
 huseto farte sätte uai tic den.

Senare Fogs de sin plats i log-
 yalvet.
 Brönsjö, Åbo h. 5.

Hake - Hammars nor hade 2
 system, som voro bortlytiingar, i. d. s.
 en kammare voro små, blefs de för-
 rönade an fallen och trämmen
 alltså i ena ställe. Dessa
 lytiingar kunde fin de voro mellan
 30 och 40 år och hade sin till-
 hufvud i en bords ista i stugan.
 De voro sålunda framme och vi-
 sade sig. Kunde icke lida utan
 endast "muller" (framlingar an-
 formlig ljud) och skrika. Låten kom
 in till den och de äro så mycket
 som gaus dem. De voro i tvilling
 par och den hade stora klor.

Mörarp, Nov 40.

" Goa Vatten "

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vår Maria fick sin första "trö-
hare" kammarskan för en stund
kommat sedan hon efter vår förel-
dars väns lagd att utföra barnet
på moderns arm. Vår Modern
kallade, hon höll så med sin barn
och störde sig så mycket hon orka-
de så kammarskan kallade den
sittelse i hela sängen efter barnet.
Tio sist fanns det liggande i en-
den sängen, med stora svett-
partor på kinderna. Det var
"Goa Vatten" som lagd det på den
livet och så. "Den försen ble så stark
så stark i all sin tid."

Börninge, Helsingborgs län.

Skans

II . 3167 ⁴⁴⁸ Signe Fossberg
Ekarp 5

Fästan voro så stora som små hä-
darna litet större än en Tesked. De
syntes' antist, som små lågor knäp
baggan. Fästarna knep moosmen
uppar bröstet så det uppstod blå-
märken och så kunde man se fästarna
kunnit och givit barnen di. U. Koko lov.

III .

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En natt var det stora av med
"trösk". Den låg under soffan och var
så varm. "Var längd och möjdet
ble po baren så så fone ante yba-
natta komma mig!"

Bevo ut.

1r.

3167

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESABO 6

Ublant kan modern en utgång
och åter kommer in i slagen, finner
hon sitt lilla barn liggande under
sängen alldeles tyst, stilla och för-
vågat. Den sägs då kan nya vatten
kan varit inne och givit det de
kända det blir så förunderligt lugn
och snällt. - Långt fram bli
barnet stängt an viden och för
att då förskorunda besäte an
nya vatten kan per modern en
an barnets sprutiga klöjor
över övren.

Mörs. Most

V.

3167

7

LINDE UNIVERSITÄT
FOTOGRAFISCHES ARCHIV

Sjöräddning. Måns Jönsson var brukare
varje år. Härn är en nybyggd int
blev i alla 4 timmar av styckaren
för att ~~passera~~ värdarna skulle få
därav. H. Rindam under klagan
säger och som jularna "accit" små bris,
som brunnas i en ring. Ljusen var
mycket små och låga och brunnas
under klackstips sten.

Börjarp, Ålås

Lypkegubben.

En känd språk Skia i Petrus
den Ringen, som hjärte tro, ja en
i se efter sin ro, som hade vordit
en a sin fidei sin tina en fader
Skandane i en Rättiga, men
som en namne i namne. Skia
en sin tina, sin tina Ronda Skandane
i en Petrus, i Skole Ronda
sin tina, for se tina, men
Rättiga Skandane tina Fe
som.

M. Asbøl

II.

Lypkegubben synes sin Rind-
luna den namne. Men ser

endast min lykto och bloss, som
höra dig frist här och var på mark-
ken under det man samtidigt
hör kassel av kedjor. Det är
"jorna malare", som är yngre i tiden
än de bränt och har ej på sig i sin
man.

Stam

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3167

Myt Signe Forberg

10

år

Naran.

först Använda och en Dräng till Sago,
med 2 vatten fruktstämmer. Spänne
af en färdig och på Dalby fälter
den Drängarna "den som vider i
Apkan" och en vagn med fiska kunn-
ten."

Dalby, Tornera Ud.
etc.

II.

"Ola Uels stora Rön följande och
offra markblättar. Så finge de färd
i en mark-sten i den färdiga i
björken och tinner på marken.
sin Rön marken 'na älski mer."

Andersson, Ljungström Ud.

"Nu finns här inga bodar
men på den tiden, från en skäu-
ög, så här gör de bodar. Nu
stegen från hus, komme den lan-
kas 3 o 4 Tröser Tossamen, den
spände opp en fjälkamm på
stegen i en skole i kryka i gen-
den regna.

Tebert, Torne st.

IV.

Borta fjärrare hos en kvinna,
som förföljt av mannen. Borta lag
brosur henne i sängen och en
katt började kramma den jämna
sag sat "forfasclet" och de sist

mätte ja kanna po'na a' sa' kanna
 jo stona a' lante kallen ingfor.
 Hvingan sa, "ad' kanna kalle ti
 po' Hvingan po'na, sa' lante kalle
 kalle kalle - Lin' slapp de' na.
 Hvingan fore kalle slycka, for
 lin' fick kalle na na ja.

Vebrot, Torna ud.

V.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

"Den kaste katten na gatta flät.
 kat i katten na kalle kalle. Na
 na sa' kalle sa' li' kalle kalle
 kalle. Na. Mamen sa: Na
 li' fläta opp de, sa' kalle na
 li' kalle a' kalle I sa' de kalle,
 som gatt 'et, - men de kalle inga.
 Kalle gick aldrig ju' kalle, kalle a'.
 kalle, Torna

Maria Gärnare på en
stort bonaställe, där man af-
fa gjorde besök hos arängarna.
Sonen på släkt och de som
arängen lags tillsammans i en
säng i släktet.

En Kvinna skedd de andra
drängarna försöka passera på
man. I slutet av den sängen
var en hult och hänggenom
skudds de en del, som tärkte
ända ned till sängen och band
hult om vandrigheten. Drängarna
hos sig själva på "hufällen" för
att uppfatta, där man skulle
komma. Det var ena fingo de

kom en fashya jänna och stö-
 kare från Gärasmön. Den var ti-
 llen linn och de drago i repet så
 hårt, att dynan följde med upp
 till taket och täckte till hålet.
 I samma stund vaknade han,
 som varan vidit och han såg
 då, att mitt på ylvorn flöt en
 vacker kvinna överles laken.
 Han steg genast upp i kare:
 "Följ med mig här ut, min vän,
 och så skaffar han kläder till
 henne och: och med detta kan han
 frästa och blev aldrig mera mer.
 I men blev senare gift med
 den unga kvinnan.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Börninge, Wennerströms h.

Varulven.

"Bortas stämor vägn ante ju ut
 sin de ble pänar. För Strana Prinsor,
 Om kallelsen kate kate öder, dog
 kamee, innan de ble 16 becker".

Tebuat, Toms ut.

II.

Varulven går ju allman-
 na och det ena kamee. Det andra
 "Asas han öde si, om en kom-
 ju.

Västerstar,

Toms ut.

III.

En gång hörs de i hö på
den stället. Kvinnan stod i läst
och mannen släppte upp. När hon
sagde han, sade mannen: "Kvinnan
kan säga så bara så, men
starkt inte" och så för svaren
han.

Om en stund kom en tredje
hund och kvinnan blev förvånad
hon skrek "himnalskrek" och
ropade på mannen, som först
efter en god stund kom till ba-
ren. "När du kommer kan han
du vad? Ja och om han står på?
— "Aste, ja och så och så, så ja

Kan inte si 'et. " Då "grina" man-
nen och kvinnan såg att han
 hade en bit av hampas vadsummer-
kjortel en ellan tänderna. Hon
skriker till: "Men du bevarar
mi verk och en varus." Han
svarade: "Ti stilla, min vän
i vännedori och mer om de,
i så ble han fri." — Han
kvinna inte fått mannen
varning hade hon "kännt
tjyvar i 'nom."

Yästrestad, Färst

Ceciliangården.

Cecilia var Sofian och Hjertans
i ~~Vilabo~~. En gång sat hon sig i
sängen och såg på ett litet barn och så
kom hon till en vidsträckt och
mörk som jag så småningom
Hjertans leklapp. Då va en, som
har en vald och så den som
Vilabo, Albo.

II.

Skarna går igen, bara en flara,
som har sett mig. En annan så
ja en färdigman, som sat
i en hallen och vovarna jag
jo alla visat, lilla mig flara
(Hicka) Di va ett stort vovse-

3167

Skat succellom voss. Edna har sine
set'na.

Måns, Abbo.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

DrakenLUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Draken visade sig en höstkväll
 här 1/2 7 Förmiddagen och i eftermiddagen
 här Fria, och vännerna gickt opp.
 Den syntes som en stor eld. Drake pris
 runt som en full vänn, men den
 såg som en tydlig drake med ginstor,
 som flög runt i kring. Han såg
 och länge i kring och över högstopparna
 och till sist såg den ut, som om den skulle
 stanna på, till och från med en rikt
 ut till vännerna och på denna ställe
 finnes en stor skatt gömd och det är
 denna draken väntar.

Sång. Rös ut.

3167

II

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 21

I Brösäups Herrens Lunds en Skenhall,
där en drake brukar en Skatt. Peter
har här sin underliga Ting. En Kong
fynd med silvrefärdiga och samt
pengar utbredda för manken.
En och annan yngre man äger
andra personer för de det, men
endast sådana, som äro födda
Andriyan för en stor och
Fors dug.

Brösäup. Nov 2.